

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Prilježeno: 17.06.2022., 10:48:08 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica.	
034-07/21-01/93	376-09/IP	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-22-06	0	

U IME REPUBLIKE HR
PRESUDA

d2970138

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivani Horvat, sucu pojedincu, uz sudjelovanje Ankice Zorić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja iz kojeg zastupa opunomoćenik odvjetnik iz protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, nakon održane usmene i javne rasprave, 8. lipnja 2022.,

presudio je

- I. Poništava se odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: KLASA: UP/I-344-08/21-01/552, URBROJ: 376-05-2-21-6 od 19. listopada 2021.
- II. Nalaže se tuženiku da u roku od 30 dana od dana dostave pravomoćne presude donese novo rješenje po zahtjevu tužitelja.
- III. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju trošak ovog upravnog spora u ukupnom iznosu od 6.250,00 kuna.

Obrazloženje

1. Oспораваном odlukom tuženika odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora korisnika tužitelja protiv operatora javnih komunikacijskih usluga

2. U tužbi i tijekom spora tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika, te u bitnome navodi kako utvrđenja tuženika da je postupio na pravilan način, jer je nedvojbeno utvrđeno da je sporni broj glasio na djelatnika i nije trebao služiti u komercijalne svrhe, su selektivne i imaju jedinu svrhu da pokušaju opravdati odbijanje zahtjeva tužitelja, što je vidljivo jer je u tim utvrđeno jednostavno ignorirano sve što se s brojem dešavalo od trenutka izlaska iz mreže do povratka u tu mrežu, a prije svega ignorirana je nepobitna činjenica da je predmetni broj u više mreža, uključujući na valjani i zakonit način registriran na tužitelja. Ističe kronološki tijek dodjela i oduzimanja broja od tužitelja. Osim toga, ističe kako je tuženik u osporavanom rješenju naveo da je utvrđeno da je sporni broj glasio na ovog djelatnika, iako iz priložene dokumentacije, jasno proizlazi da to nije točno, jer je

predmetni broj glasio i na _____ i na tužitelja u _____ mreži, te da je tužitelj pod svojim imenom izvršio prijenos iz _____ mreže u _____ mrežu odnosno _____ mrežu, da je tužitelj upisan spornim brojem pod svojim imenom u registar "Ne zovi" da je tužitelju dopušteno da predmetni broj prenese u _____ mrežu, a u svim tim dokumentiranim trenucima, ističe tužitelj, predmetni broj nije bio registriran ni na kakvog djelatnika _____, niti na _____ nego na tužitelja. Ističe kako nije razvidan zaključak tuženika da su opisani problemi u konačnici ispravljani odnosno navedeno rezoniranje protivno je osnovama pravnog poretka temeljenom na principu zakonitosti te kao takvo sasvim neprihvatljivo, pa se postavlja pitanja, navodi tužitelj, imaju li operatori pravo gusarski otimati brojeve ako smatraju da su ih u nekom trenutku greškom predali trećima. Usprkos svemu tome, HAKOM je zauzeo stajalište da je operatoru dozvoljeno otuđiti korisniku broj koji je uredno na njega registriran, a kako bi korigirao navodnu grešku koju su navodno počinili njegovi djelatnici i za koju nije poduzeo nikakve akcije kako bi ju pokušao otkloniti, ali je iskoristio priliku da ga nasilno ugrabi kada bi se broj ponovo pojavio u njegovoj mreži. Poziva se na Zakon o elektroničkim komunikacijama i Direktivu 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, a vezano za prenosivost broja i iz kojeg, ističe tužitelj, nedvojbeno proizlazi da pravo na prijenos broja koji pripada korisnicima beziznimno je i ne postoje tzv generički ili servisni brojevi koji bi od toga bili izuzeti. Preduvjet je samo da krajnji korisnik koristi određeni broj. Ističe kako među prava korisnika spada i pravo na prijenos broja u drugu mrežu, te u trenutku kada je to pravo realizirano i kada je broj prenesen na drugu mrežu prvotni _____ operater gubi sva prava na taj broj, te ni na koji način više predmetnim brojem ne može raspolagati.

3. Stoga predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji, poništi osporavano rješenje te naloži tuženiku da naknadi tužitelju trošak ovog upravnog spora u ukupnom iznosu od 6.250,00 kuna.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom spora ponavlja tužbene prigovore, te u bitnome navodi kako je formulacija izreke osporavane odluke standardno u proceduri rješavanja zahtjeva za rješavanje spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga. Nadalje, da je na temelju zahtjeva tužitelja, očitovanje zainteresirane osobe uvidom u cjelokupnu dokumentaciju priložene u spisu predmeta, tuženik utvrdio sve relevantne činjenice iz kojih nedvojbeno proizlazi kako je predmetni broj glasio na djelatnika zainteresirane osobe i nije trebao služiti u komercijalne svrhe, odnosno predmetni broj služio je za interne procese u zainteresiranoj osobi. Točno je da se, u konkretnom slučaju, dogodila pogreška zainteresirane osobe prilikom prijenosa predmetnog broja u _____ mreži, a isto je posljedica neovlaštenog prihvaćanja zahtjeva za prijenos broja u drugu mrežu, zbog čega je zainteresirana osoba pokrenula postupke interne provjere niza svojih djelatnika zbog moguće zlouporabe broja na način da se isti prodaju korisnicima. Posebno valja naglasiti kako je ova numeracija dodijeljena zaposleniku zainteresirane osobe, a što je i dokazano unutar postupka kako ista ne bi mogla biti dodijeljena drugom korisniku. Naime, navedena numeracija zainteresiranoj osobi, odnosno osobi kojoj je dodijeljena služi kao testna numeracija za testiranje određenih sustava, platformi, te dodatno se koristi prilikom generiranja zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog ugovora kada se usluga zahtijeva na daljinu, a prije dobivanja ispravne numeracije za korisnika. Oduzimanje ove numeracije zainteresiranoj osobi i novo prilagođavanje korisnicima zahtijevalo bi određene troškove i prilagodbe sustava zainteresirane osobe, koje nisu realno opravdane. S druge strane, korisnik nije imao troškova oko ovog broja, nije ga posebno platio, ako je tužitelj pretrpio određenu štetu istu može dokazivati pred redovnim sudom za suđenje u građansko-

pravnim predmetima i tražiti utvrđivanje postojanja nastale štete naknade iste pred tim sudom. Poziva se na članak 70. Zakona o elektroničkim komunikacijama te na Pravilniku o dodjeli adresa i brojeva.

5. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

6. zainteresirana osoba u ovom sporu, u odgovoru na tužbu u bitnome navodi kako u potpunosti podržava osporavanu odluku jer je njome tuženik zakonito odlučio o meritumu spora, te je predmetni zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan. Navodi kako je tužitelj, a prema sumnjama zainteresirane osobe, otuđio broj tako da je na dvojbena način došao do numeracije koja je inače služila kao servisni broj zainteresirane strane, te nikada nije bio predviđen za nuđenje korisnicama na tržištu i elektroničkih komunikacijskih usluga. Sporni broj jedino je mogao glasiti na ime djelatnika zainteresirane strane i nikad nije bio zamišljen da služi u komercijalne svrhe. Kako je došlo do greške u kojoj je predmetni broj došao to tužitelja, pretpostavka je koju još treba dokazati, ali zainteresirana strana opravdano sumnja da je isto vezano uz nezakonite radnje djelatnika zainteresirane strane ili partnera zainteresirane strane koja je isto, mimo propisa omogućila tužitelju dolazak do predmetnog broja. U daljnjem tijeku odgovora na tužbu iznosi razloge zbog kojih smatra da je tužitelj mimo propisa došao do spornog broja. Ističe kako korisnik kada dobije numeraciju ne postaje njezin vlasnik kako to netočno navodi tužitelj, pa u slučaju upravo ovakvih prijevratnih radnji, ima pravo vratiti SIM karticu s numeracijom u svoje vlasništvo, a korisnika sankcionirati.

7. Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja Sud je izvršio uvid u spis, kao i spis tuženika koji sadrži podatke o činjeničnom stanju utvrđenom u upravnom postupku, te održao usmenu i javnu raspravu.

8. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev osnovan.

9. Člankom 98. stavkom 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09. i 110/21. – dalje ZUP), između ostalog, propisano je da obrazloženje rješenja sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvoje koji od zahtjeva stranaka, razlog je donošenja zaključaka tijekom postupka te propisa na temelju kojih je riješena upravna stvar.

10. Iz podataka spisa predmeta, dostavljenih Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je tužitelj podnio zahtjev za rješavanje spora sa operatorom javnih komunikacijskih usluga iz razloga što se smatra da mu je predmetni operator neovlašteno otuđio dodijeljeni mu broj

11. Naime, tuženik u obrazloženju osporavanog rješenja navodi utvrđeno činjenično stanje vezano uz prijenos predmetnoga broja sa djelatnika zainteresirane osobe, na prijenos istog broja u mrežu, nakon toga aktivacija od strane korisnika tužitelja u mreži. zatim vraćanje broja u mrežu te ponovna registracija na korisnika a nakon toga ponovni zahtjev za prijenos predmetnog broja od strane tužitelja u mrežu koji je realiziran 6. travnja 2021. 7. travnja 2021. predmetni broj ponovo je vraćen u mrežu te ponovo registriran na

12. Osim navedenog utvrđenja tuženik iznosi navode tužitelja i zainteresirane osobe te u konačnici zaključuje da je postupio na pravilan način, jer je nedvojbena utvrđeno kako je sporni broj glasio na djelatnika koji nije niti trebao služiti u komercijalne svrhe, odnosno isti služio za interne procese u te je greškom prenesen u drugu mrežu, a što je rezultiralo slijedom gore

opisanih problema koji su u konačnici ispravljani, te se prigovor korisnika odbija kao neosnovan.

13. Međutim, osim analize utvrđenih činjenica i zaključka da je došlo do greške koja je ispravljena, tuženik u obrazloženju osporavanog rješenja ne navodi pravne propise koji su predstavljati temelj za zaključak da je postupanje zainteresirane osobe bilo zakonito, odnosno, u skladu sa propisima koji su u konkretnom slučaju primjenjuje, a što osporavano rješenje čini nezakonitim, te se stoga ne može otkloniti prigovori o povredi Zakona na njegovu štetu. Stoga će u postupku nakon ove presude tuženik donijeti novo rješenje koje će u cijelosti biti obrazloženo sukladno odredbi članka 98. ZUP-a, a osobito u dijelu koji se odnosi na navođenje propisa koji su odlučni za rješavanje predmetne upravne stvari.

14. Valjalo je stoga temeljem odredbe članka 58. stavka 1. u vezi s člankom 81. stavka 2. ZUS-a riješiti kao u točki I. i II. izreke, dok se odluka o trošku temelji na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona, isti se sastoji od troška zastupanja tužitelja po odvjetniku, i to troška sastava tužbe i pristupa na jedno ročište, svaka radnja u iznosu od 2.500,00 kuna, uvećano za pripadajući PDV, što ukupno iznosi 6.250,00 kuna.

U Zagrebu, 8. lipnja 2022.

Sudac:
Ivana Horvat

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv točke I. i II. izreke presude žalba nije dopuštena (članak 66.a Zakona o upravnim sporovima). Protiv točke III. žalba je dozvoljena Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda, u četiri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane točke presude.

DNA:

1. |

2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz spis

3.

3. U spis

Dokument je elektronički potpisan:

IVANA HORVAT

Vrijeme potpisivanja:

13-06-2022

14:02:25

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97#1301746523635333343935343437
L=ZAGREB
S=HORVAT
G=IVANA
CN=IVANA HORVAT
SN=HRS0438800643.2.34